

Novosti - Izkušnje - Pobude

K VPRAŠANJU O DELOVNI OBLEKI MEDICINSKIH SESTER

Na zadevna anketna vprašanja v prejšnji številki ZO smo že kmalu po izidu prejeli odgovore, ki jih objavljamo v celoti. Se naprej pa vabimo tudi druge kolegice, da se oglase in nam sporoče svoje stališče.

Uredništvo

Oglašam se k razpravi o delovni obleki medicinske sestre, ker želim, da bi ta problem dokončno rešili, saj je že dolgo prisoten in se pogosto obravnava na vseh sestrskih sestankih.

Nosim dvodelno modro obleko konfekcijske izdelave in z njo nisem zadovoljna. Predvsem je kvaliteta blaga zelo slaba, ker se izredno mečka in po robovih zelo hitro trga. Kroj sam je precej zastarel, izdelava sama pa tudi ni najboljša. Nikoli se v svoji delovni obleki ne počutim urejena, kar me zelo moti in najbrž tudi bolnike.

Obleka je simbol sestrskega poklica, ki ga z njo razodeva tudi navzven. Zato mora tem bolj biti praktična in estetska.

Po mojem mnenju naj bi barva obleke še naprej ostala ista, modra, kvaliteta blaga pa bi vsekakor morala biti boljša, medtem ko bi obleka z manjšimi spremembami kroja v estetskem pogledu še pridobila. Nemara bi najboljše lahko kaj ustreznega svetovala katera od modnih kreatork.

Izbrana sestrška obleka naj bi bila zaščitena.

Viš. med. s. Malči L i s a c
OA RTV Ljubljana

Delovna obleka medicinske sestre daje poleg svoje zaščitne funkcije tudi obeležje njenemu poklicu, vendar danes čustveno ni več vezana nanjo. Pomenila naj bi višek urejenosti, s tem pa tudi zgled bolniku in vsej okolici. Toda novi kroji oblek niso niti estetski niti praktični. Dvodelne obleke višjih medicinskih sester so primerne le za tiste sestre, ki ne opravljajo fizičnega dela, ker ta obleka ne dopušča sproščenosti pri večjih gibih, se težko pere in lika, barva pa vse prehitro zbledi. Najboljši in estetski videz so imele prejšnje enodelne modre obleke in bel predpasnik, ki ga je bilo lahko večkrat menjati.

Delovna obleka medicinskih sester naj bo preprosta, zračna, ne preveč se prilagajajoča, primerno dolga, vendar estetska. Kombinacija bele in modre barve je še vedno najlepša. Po oblekah naj bi bolniki spoznavali zdravstveni kader, zato naj bodo obleke enake v vseh zdravstvenih ustanovah in naj se ločijo samo po posameznih profilih. Priporočam, da ima vsaka sestra na obleki pripeto primerno ploščico z imenom, priimkom in nazivom, kar bi bolniku lajšalo razpoznavanje zdravstvenih delavcev.

Mnogo razpravljamo o čepici, ki je tudi del delovne obleke in v standardni obliki. Mnogi jo odklanjajo, češ da na delovnem mestu ni potrebna, razen tam, kjer mora biti sterilno okolje. Medicinske sestre menijo, da so s tem pokrivalom prikrajšane za prednosti drugih zaposlenih žensk.

Kaj pa primerna obutev? Tudi to je eno izmed vprašanj glede urejenosti sestre. Morale bi nositi enotno higiensko obutev že zaradi estetskega videza in

fiziološke lege stopala. Žalostno je vrh tega, da se v službi ponosijo vsa tista obuvala, ki niso primerna niti za na ulico.

Zdravstvene ustanove posvečajo vnanji urejenosti zdravstvenega kadra in prekrbi delovnih oblek vse premalo pozornosti. Zdravstvena ustanova naj bi bila prizorišče visoke etične, higienske in humane institucije, zato tudi delovnih oblek zdravstvenih delavcev ne bi smeli zanemarjati.

Viš. med. s. Marija Karlin
predmetni učitelj za nego bolnika
Zdravstvena šola, Celje

K vprašanju o delovni obleki medicinskih sester v prejšnji številki naše revije sporočam:

Po mojem mnenju je v času atomske dobe in nemira vse preveč resnejših problemov, kot je problem delovne obleke medicinskih sester. Zato menim, da je kakršnakoli debata o tem popolnoma odveč.

Lik medicinske sestre naj ustvarja njen odnos do bolnika in poklica, ki se mu je posvetila.

Zaščitna obleka, ki jo uporablja pri delu, pa naj bo higienska, preprosta in naj ugodno vpliva na bolnika.

Med. sestra iz Dolenjske

POKLICNA ZDRAVSTVENA SLUŽBA ZA OSEBJE BOLNIŠNIC

Royal Society of Medicine v Angliji je razpravljala na posebni konferenci v letu 1972 o problemu, aktualnem po vsem svetu. Zdravstvena služba se pogloblja v probleme različnih poklicev in jih skuša reševati. Soramerno malo časa pa posveča reševanju lastnih zdravstvenih problemov. Bolnišnice v splošnem zelo počasi urejajo zdravstveno službo za svoje osebje. Toda ravno zdravstveno osebje vseh profilov je zelo izpostavljeno najrazličnejšim boleznim. Zelo malo je bilo doslej napravljenega prav za preventivno zaščito zdravstvenega osebja.

Bolnišnice so v nekaterih krajih že začele organizirati posebno zdravstveno službo, ki ni namenjena le zdravljenju posameznikov, temveč hkrati tudi preučevanju zdravstvenega stanja v bolnišnici kot celoti. Za to službo je odgovoren zdravnik, ki je organizacijsko sposoben in ima strokovno podlago za klinično odgovornost ter možnost povezave s posameznimi skupinami strokovnjakov v bolnišnici. Vsi zdravniki in sestre, ki delajo v poklicni zdravstveni službi za bolnišnično osebje, bi si morali glede na situacijo v bolnišnici pridobiti še posebno dodatno izobrazbo. Tudi ekonomski momenti govore v prid tako organizirane službe, saj se dosedanja načini niso pokazali kot povsem ustrezni, predvsem zato ne, ker so se premalo usmerili v preventivno zdravstvo.

S. Z.

Popravek

V prejšnji številki našega glasila (ZO 1972, VI. leto, št. 4, str. 250) je v poročilu pod naslovom »Štiri dejanja za rešitev enega življenja« med osnovnimi podatki o tem »Flanelogramu iz prve pomoči ob nesrečah« pomotoma izostalo, da je navedeno besedilo napisal dr. Anton Prijatelj, ilustriral pa akad. slikar Janez Gruden.

Zato naprošamo cenjene bralce, da v tem smislu dopolnijo zgoraj navedeno poročilo.

Urednica ZO